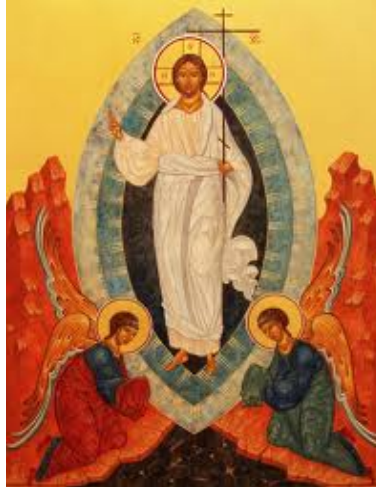

ብዓለ ትንሣኤ

ጢያዝያ 8 2009 ዓ.ም. (4/16/2017)

“ይትፌሣሕ ሰማይ ወትትሐሠይ ምድር”

ዛቲ ዕለት ዐባይ ፋሲካ ተዝካረ ትንሣኤሁ ለመድኃኒነ

መዝሙር: ይትፌሣሕ ሰማይ ወትትሐሠይ ምድር.. . . ።

ሎሚ አብ ሰማያት ዐቢይ ታሕጓስ ኮይኑ እዩ፡ምድሪ ከአ ብደም ክርስቶስ ተሓጺባ ፋሲካ ትገብር አላ፡ ትንሣኤኡ አብ ሰንበት ገበሮ ከም ነዳዲ እሳት ናብ ሲኦል ወረደ፡አብኡ ነቲ ማዕጾ ሓጺን ሰበሮ፡ አብ ሳልሳይ መዓልቲ ንሞት ሰዓሮ ንኃይሊ ጸልማት አባረሮ ይብል።

ንባባት አብ ቅዳሴ ሮሜ 6:3-11 (1ቆር 5:6-8) (ቆላ 3:1-4)፤ 1ጴጥ 3:17-24፤ ግ.ሓ. 10:34-43፤ ማቴ 28:1-10 (ዮሐ 20:1-18).

ሰብከት: ቅድሚ ቅዳሴ

ወተንሥኦ እግዚአብሔር ከመ ዘንቃሕ እምንዋም፡ወከመ ኃያል ወኃዳገ ወይን፡ ወቀተለ ጸሮ በድኅሬሁ። “ሽዑ እግዚአብሔር ከምቲ ኻብ ድቃሱ ዚትንሥኦ ሰብ ተንሥኦ፡ ከምቲ ነቢት ሰትዩ ዝዕንድር ጀግና ኾይኑ ተንሥኦ” መዝ። 78:65-66

ንባባት: ማቴ 28:1-ፍ፤ ማር 16:1-ፍ፤ ሉቃ 24:1-13

ሰብከት አብ ቅዳሴ: ዛቲ ዕለት እንተ ገብረ እግዚአብሔር፡ ንትፈሳሕ ወንትሓሰይ ባቲ፡ ኦ እግዚአ አድህንሶ፡ “እቲኦ እግዚአብሔር ዝገበራ ዕለት እዚኦ እያ፡ ብኦኦ ንተሓጎስን ባህ ይበለናን፡ ኦ ጉይታ አድኅነና” መዝ 118: 24-25።

“ምድሪ ብደም ክርስቶስ ተሓጺባ ፋሲካ ትገብር አላ” እናበልና ብዓል ትንሣኤ መድኃኒና ኢየሱስ ክርስቶስ ነብዕል አሎና። ሰላም ዘውርድ ፍቕርን ሓድነትን ዘንግሥ ትንሣኤ ይግበረልና።

በዚ አጋጣሚ ንኹልኹም እንቋዕ ኣብ ብርሃነ ትንሣኤ ኣሰጋገረኩም እናበልኩ ሰናይ ትንምኒተይ እገልጻልኩም።

ትንሣኤ መድኃኒና ፍሉይ ዝገብሮ ነገሩ ጉዳይ ኣምላኽ ስለ ዝኾነ ከምኡ ሕመረት እምነትና ንሱ ስለ ዝኾነ እዩ። ትንሣኤ ብዛዕባ ኢየሱስ እቲ መንግስቲ ኣምላኽ ዝሰበኸ እዩ። እምብኣር ሎሚ እነብዕሎ ዘሎና ፍሉይ ብዓል ኣብ ታሪኽ ደቂ ሰብ ዝወዳደሮ ዘይብሉ እዩ። ቅድሚ ይኹን ድሕሪ ክርስቶስ ከምዚ ተሰሚዑን ተራእዩን ኣይፈልጥን። ኣልኣዛር ብክርስቶስ ካብ ሞት ተንሢኡ ግን እንደገና መይቱ። ክርስቶስ ተንሢኡ እዩ ዳግም እውን ኣይመውትን እዩ። ንሱ ካብ ዓለም ምውታን ተንሢኡ እዩ። ክትንሥእ እንከሎ ኸአ ግርማን ክብርን ለቢሱ እዩ ተንሢኡ። ሎሚ እነብዕሎ ዘሎና ዓወት፣ ሕይወት ኣብ ልዕሊ ሞት፣ ተስፋ ኣብ ተስፋ ዝቐረጸ፣ ብርሃን ኣብ ልዕሊ ጸልማት፣ ጽቡቕ ኣብ ልዕሊ ክፍኡ እዩ።

ክርስቶስ ከም ዝተንሥኤ ንኣምንን ንፈልጥን ኢና።

- ንሕና ብጥምቀት ኣብ ማሕበር ክርስቶስ ዝኣቶና ምስኡ ተንሢእና ኢና በዚ ምኽንያት ከአ ሓዲስ ሕይወት ነስተማቕር። ትንሣኤ ማለት ኣብ ሓዲስ ሕይወት ምስታፍ ማለት እዩ። ከምቲ እስራኤላውያን ካብ መረት ባርነት ግብጺ ምስ ወጹ ነጻነት ክገክሩ “ፋሲካ” ዘብዓሉ ንሕና ክርስቶስን ትንሣኤ ክርስቶስ ፋሲካና እዩ። ካብ ሞት ናብ ሕይወት ካብ ጸላም ናብ ብርሃን፣ ካብ ኃጢአት ኣብ ጽድቂ ዝኣቶናሉ ፍሉይ ቅዱስ ዕለት።
- ንኃጢአት እንተ ሞትና ኣብ ሓቂ እንተ ነበርና ንሕና እውን ከም ክርስቶስ ብግርማን ክብርን ክንትንሥእ ኢና። ኣምላኽ ዕጫ ትንሣኤ ንርእሱ ጥራሕ ኣይ ገበሮን ንኣና እውን ክንትንሥእ ከምእንኸእል ገሩና ግን ናታትና ሱታፊ የድሊ። ባህግን ስምዒትን እኹል ኣይኮነን። ደቂ ትንሣኤ ክንከውን ካብ ኃጢአት ነጻ ክንከውን ኣሎና።
- ጎይታና ንሞት ስዒርዎ እዩ። ሕጂ ኣብ ግርማ መንበሩ እዩ ዘሎ። ብትንሣኤኡ ኣድጊኑና እዩ። ምእንታና ደሙ ኣፍሲሱ ግጋ ድሕነት ከፊሉልና። ሎሚ ካብና ዝድለ ዘሎ ነቲ ኣምላኽ ዝገበረልና ርኢና ክንክእል እሞ ደቂ ድሕነት ኮና ሓዲስ ሕይወት ምስኡ ክንጅምር።
- ሰማያዊ ኣቦ ንኢየሱስ ካብ ሙታን ኣተንሢኡ ካብ ኩሉ ዝዓቢ ስም ሃቦ። ዓርቢ ስቕለት ነቲ ዘስካሕክሕ ሞት ስዕረት ዝመስል ዝነበረ ኣብ ዓወት ንሓዘን ኣብ ሓጎስ ቀይራቶ። ሎሚ ንሕና ክንቅየር ተሳተፍቲ ስቓይን ሞቱን ክንከውን ንሕተት ኣሎና ከመይ ምስኡ እንተ ሞትና ጥራሕ ኢና ምስኡ ክንትንሥእ እንኸእል።

ትንሣኤ ክርስቶስ ዋሕስ ትንሣኤና እዩ።

ሎሚ እንዕልሎ ዕልልታ ከምኡ እነዚሞ ዜማ ሓጎስ ኣምሳል እቲ ዘለዓለማዊ መዝሙር ውዳሴ ኣብ መንግስተ ሰማይ ዝዝመር መዝሙር መላእኽትን ቅዱሳንን ኣብ ልባትና ዘድምጽ እዩ። ቅዱስ ጳውሎስ ክርስቶስ ዘይተንሥኤ እንተ ኾይኑ እምነትና ብላሽ እዩ” ይብለና። ኩሉ ክርስቶስናዊ እምነትና ኣብ ትንሣኤ ከም ዝምስረት ከረድኣና ኢሉ። ቀጺሉ “ነቲ ዝተንሥኤ ክርስቶስ እንተ ዘይሰበኸኩ ወይለይ” እናበለ ምእማን ጥራሕ ዘይኮነ ምምስካር እውን ከምዘድሊ ይነግረና።

- ክርስቶስ ኃጢአትን ሞትን ኣሸኒፉ ድሕሪ ሰለስተ መዓልቲ ካብ ሙታን ተንሢኡ። እዚ እዩ ምንጪ እምነትናን ምስጢር ድሕነትናን። ምስኡ ክንትንሥእ ንሕና እውን ንሞትን ኃጢአትን ክነሸንፍ ግድን እዩ። ንሓዲስ ሕይወት ሓዲስ መንፈስን ኣገባብን የድልዮ።

- ብምሉእ እምነት አሰር ክርስቶስ ጎይታና እንተ ተጓዲዝና ንሕና እውን ኣብ ክብሪ ትንሣኤ ክንሳተፍ ንክእል ኢና። ንድሕሪት ከይጠመትና መስቀልና ጸርና ንጎቦ ቀራንዮ ደይብና ኣብኡ ምስኡ እንተ ተስቐልና ብርሃን ትንሣኤ ክንርኢ ኢና። ክበድ መስቀል ደው ከየብለና ንኣምላኽ ሓግዘኒ ክንብሎ ግቡእ እዩ። ንማርያም ነታ ንጉዕዞ ፍፍተ መስቀል ብዓወት ዝዛዘመት ኣብዚ ጊዜ ጉዕዞና አሰንይና ሓግዝና ንበላ።
- ዋሕስ ትንሣኤና ሓቀኛ ሕይወትን ጽኑዕ ክርስትያናዊ ሕይወት ከም እንክተል ይገብረና። ኣብ ትንሣኤ ዝሳተፍ ዳርጋ ንድሕሪት ኣይጥምትን እዩ። ዕርፊ ድሕነት ሒዝና ንድሕሪት ከይንጥምት ባዕሉ ነጊሩና እዩ። ተኸታሊ ክርስቶስ ምዃንን ዘይ ወዲ ትንሣኤ ምዃንን ብሓባር ኣይከዱን እዮም።
- ንትዕቢት ኃጢአትን፣ ንጽልኢ፣ ንኣይ ይጥግመኒ፣ ዘይቅንዕና፣ ሕማቕ ኣተሓሳስባ ኩሉ ኣባይ ሓንቲ ቦታ ክህልዎ ኣይግባእን። ትንሣኤ ካብቲ ባዕልና እንገብሮ ንምንጻሕ ርእስና እዩ ዝጅምር። ተሳተፍቲ ትንሣኤ ክንከውን ነቲ ኣብ ውሽጥና ዝርከብ መንፈስ ሰይጣን ክነሸንፎ ሎሚ እዋኑ እዩ።

ክርስቶስ ድሕርን ቅድምን ትንሣኤ ዝነበሮ ሓደን ዝተፈልየን እዩ። ወንጌላውያን ከም ዝሕብሩና እቲ ዝተንሥኤ ኢየሱስ ንቡ እቲ ኣብ መስቀል ዝተንሥኤ እዩ ይብሉና። ብኻልእ ከኣ ፍሉይ ሓዋርያቱ ከለልይዎ ዘይክኣሉ እዩ ነሩ። ኣብ ብዙሕ ድሕሪ ትንሣኤ ዝተራእዮ እውን ፍሉይ እዩ ዝመስል ዝነበረ። ድሕሪ ትንሣኤ ዝነበረ መልክዕ ኢየሱስ ከም ናይ ነፍስወከፍና መልክዕ እዩ። ስለዚ ኣብ ገጽ ነፍሲ ወከፍና ገጽ ኢየሱስ ክርኣ ሎሚ መዓልቱ እዩ።

ንቡ ዘለልዮን ዝፍለጦን ብእምነት ጥራሕ እዩ። መሰርት ናይ እዚ እምነት መቓብር ጥርሑ ምጽንሑን ናይ ሓዋርያቱ ፍጹም ምቕያርን እዩ። ንሳቶም ንመምህሮም ክርእይዎ ተስፋ ኣይነበሮምን። ክትሓዝን ክዋረድን ኣብ መጨረሻ ክስቀልን እንከሎ መብዝሕትኦም ፋሕ ኢሎም ሃዲሞም። ከምቲ ንኣኡ ዝወረዶ ከይወርዶም ፈሪሖም ተሓቢኦም።

ኣብ መጨረሻ ምስ ኣለለይዎ ወላ እኳ ብዝተፈልየ መገዲ ኣብ መንግኡም ይሃሉ እምበር ጨሪሾም ተቐይሮም ካብ ፈረሓትን ተጠራጠርትን ኣመንትን ሕጉሳትን ኮይኖም። ካብዚ ንድሓር ከም መምህሮም ንዝኾነ ጸገም ከምዝሓልፍዎ ሕይወቶም ምእንቲ ሓቅን ፍቕርን ኢሎም ከምዝህቡ ብሓቂ ክንርእዮ ከሎና ኸኣ መብዝሕትኦም ብሰማዕትነት ሓሊፎም።

ከመይ እንተ ገበርና ኢና ነቲ ዝተንሥኤ ክርስቶስ ኣብ ሕይወትና ክንረኽቦ እንክእል።

ከመይ እንተ ገበርና ኢና ኣብዚ ኹሉ ክንሳተፍ እንክእል። ኣብ 1ቆሮ 5:6 ከምዚ ዝብል ንረክብ “ጃህራኹም ጽቡቕ ኣይኮነን ቊሩብ መባኹዕቲ ንብዘሎ እቲ ብሑቕዶ ከም ዝበኩዶዶ ኣይትፈልጡን ኢኹም ከምቲ ሕጂ ዘሎኹምዎ ዘይበኹዕ ሓዲሽ ብሑቕ ምእንቲ ክትኮኑ ነቲ ኣረጊት መባኹዕቲ ኣጽርኹም ደርብይዎ ከመይ ገንሸል ፋሲካና ክርስቶስ ተሠዊዑ እዩ። ስለዚ በቲ ኣረጊት መባኹዕቲ ወይ ብመባኹዕቲ እከይን ሕሰምን ዘይኮነ ብዘይበኹዕ እንጌራ ማለት ብቕንዕናን ብሓቅን በዓልና ነኽብር”። ኣብ ርድኢት ኣይሁድ መባኹዕቲ ነቲ ብሑቕ ይቐትሎ ሕይወት ዘይብሉ ስለ ዝገብሮ ሕይወት የብሉን በዚ ምክንያት እዩ ኣብ ቅዱስ ቊርባን ዘይበኹዕ ዝግበር። ክርስቶስ ፋሲካና ስለ ዝተሰውዐ ብዓልና ንግበር ነቲ ኣረጊት ዘበለ ኩሉ ንደርብዮ ሓዲስ መልክዕ ነልበሶ። ትንሣኤ ብዓል ጥራሕ ኣይኮነን ውሽጣዊ ተሓድሶ ሕይወትና እውን ዝሓትት እዩ።

ነቲ ብጥምቀትን ብምስጢር መሮንን ዝተቐበልናዮን ዝኣቶናዮን መብጽዓ ብዳግም እንሕድሱሉ እዋን እዩ። ነዚ ንህብስቲ ቊርባን ክንቆርሶን ክንቅበሎን ከሎና ክንዝክሮ ኣሎና ምኽንያቱ ሥጋን ደምን ክርስቶስ ኢና እንቕበል ዘሎና፣ ካብ ሰውነት ክርስቶስ ንካፈል እዚ ሰውነት ሰውነት ኢየሱስን መላእ ማሕበርን ዝሓዘ እዩ።

ተልእኮና፡

ጴጥሮስ ኣብ ዝተነበ ካብ ግ.ሓ. ካብ ትንሣኤ ዝመጽእ ተልእኮ ይነግር። ንሱ ብጽቱ ሓዋርያትን ነቲ ሰናይ ዜና ትንሣኤ ክርስቶስ ከበስሩ ተልእክኦም እዩ። እዚ ኸኣ ንነፍሲ ወከፍ ሰብ ንኢየሱስ ከም ሓቅን ሕይወትን መገድን ዝቕበል ዘበለ ዝውሃቦ ተልእኮ እዩ። ጴጥሮስን ብጽቱ “ሓዋርያት” ይብሃሉ ትርጉሙ ኸኣ “ክነግሩ ኣብ ተልእኮ ዝተላእኩ” ማለት እዩ። ኣምባሳደራት ክርስቶስ ይብሎም ጳውሎስ።

ንሕና ነዚ ተልእኮ ንለብሶ ኢና። ኣርድእቲ ጥራሕ ኣይኮናን ሰዓብቲ ክርስቶስ ኢና። ሕያዋን ኣምባሳደራት እውን ኢና። ሰባት ንሕና እንተ ዘይነገርናዮም ብዛዕባ ኢየሱስ ክፈልጡ ኣይክእሉን እዮም።

ከም ልምዲ ቤተ ክርስቲያን ኣብዚ እዋን ብዙሓት ይጥመቑ። ውላ ሓደ ካብዞም ዝጥመቑ ብባዕሉ ተበጊሱ ዝመጸ የለን ግድን ሓደ ካባና በዚ ወይ በቲ ጸልይዎ ወይ ነጊርዎ እዩ ዝመጸ። እቲ ሰናይ ዜና ክርስቶስ ብምስጢር ዝትሓዝ ኣይኮነን። ኣብ ዓለምና ብዙሓት ነዚ ሰናይ ዜና ክሰምዑ ዝደልዩ ስኣን ዘምጽኦሎም ዝነግሮም ከይፈለጥዎ ዝነብሩ ኣሎዉ ስለዚ ሎሚ ኣነን ንስኹምን ኢና ነዚ ሰናይ ዜና ትንሣኤ እነብጽሕ። ኣባይን ኣባኹም እዩ ክፈልጡ እንተ ኹይኖም።

ኣበሰርቲ ትንሣኤ ሎሚ ንሕና ኢና። ኩሉ ብርሃን ትንሣኤ ክካፈል ክነብስር ንቀዳደም ኸዑ ዓለምና ክትቅየር እያ። እሞ ጸጋ ትንሣኤ ቀሲምና ኣብ ነድሕድና ክርስቶስ ተንሣኤ እዩ ንሕና እውን ንኣረጊት ጠባይናን ኣተሓሳስባናን ሓዲግና ሓዲስ ርክብን ፍቕርን ኣብ መንጎና ፈጠርና ሰበኽቲ ትንሣኤ ንኹን።

“ክርስቶስ ተንሣኤ እሙታን በዓብይ ሓይል ወስልጣን ይእዘስ ኮነ ፍሥሓ ወሰላም” እናበልና ክንጽሊ ከሎና መጀመርያ ሰላም ክርስቶስ ኣብ ልብና ኣብ ግላዊ ሕይወትና ክኣቱ ክነፍቅድ ድሕሪኡ ምስ ኩሉ ሰላም ክንገብር ድላይ ኣምላኽ እዩ። ‘ኣግኣዞ ለኣዳም ኣሰሮ ለሰይጣን’ ክብሃል እንከሎ ሎሚ ካብ ኃጢአት ነጻ ኮና ማለት እዩ። ካብቲ ኣሲሩና ዘሎ ኃጢአትና ተነሲሕና ጣዕሚ ነጻነትን ደቂ ትንሣኤ ምዃንን ነስተማቕር። ቀዳመይቲ ፍረ ትንሣኤ ሰላም እያ እሞ ኣብ ዝዛና ኣብ ዓለምናን ሃገርናን ንሰላም ንድለያ።

ተንሣኤ እዩ ጎይታና ንሕና ኸኣ ካብ ኃጢአትና ንተንሣኤ ሓዲስ ሕይወት ንልበስ ነዚ የብቅዓና።

ብሩኽ ብዓለ ትንሣኤ ንኹልና።

ኣባ ንጉሠ ፍሥሓ